

Sygn. akt

III AUa 1033/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **24 stycznia 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Roman Skrzypek
	Sędziowie:	SSA Janina Czyż (spr.) SSA Irena Mazurek
	Protokolant	st.sekr.sądowy Elżbieta Stachowicz

po rozpoznaniu w dniu **24 stycznia 2013 r.**

na rozprawie

sprawy wniosku **B. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.**

o wysokość waloryzacji świadczenia

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Rzeszowie**

z dnia **24 lipca 2012 r.** sygn. akt **IV U 823/12**

o d d a l a apelację.

Sygn. akt III AUa 1033/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją z dnia 13.03.2012 r. powołując się na ustawę z dnia 13 stycznia 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw dokonał waloryzacji renty wnioskodawcy od dnia 1 marca 2012 r. przysługującej B. S..

Równocześnie w decyzji wskazano, że wysokość zwaloryzowanej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy ustalono przez dodanie do kwoty świadczenia przysługującego na okres 29.02.2012 r. tj. 719,04 zł kwoty stanowiącej 75% kwoty waloryzacji tj. 53,25 zł.

Wysokość emerytury po waloryzacji wyniosła 772,29 zł.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca B. S. kwestionując wysokość ustalonego zaskarżoną decyzją świadczenia powołując się na decyzję z dnia 15.02.1992 r. zarzucił, że począwszy od dnia 1 listopada 1991 r. waloryzacja została przeprowadzona nieprawidłowo, co negatywnie wpłynęło na ustalenie wysokości przysługującej mu renty w kolejnych decyzjach aż do decyzji z dnia 13.03.2012 r.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i podniósł, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa albowiem waloryzacja została dokonana w oparciu o art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13.01.2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. Nr 14), a nadto, że prawidłowość decyzji z dnia 15.02.1992 r. była już badana w postępowaniach sądowych wszczynanych na skutek odwołań wnoszących przez skarżącego i sprawa korzysta z powagi rzeczy osądzonej stosownie do art. 199 § 1 pkt 2 kpc.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie wyrokiem z dnia 24 lipca 2012 r. oddalił odwołanie.

W ocenie Sądu waloryzacja emerytury wnioskodawcy została dokonana w sposób prawidłowy zgodnie z art. 4 ust. 1 i 7 ustawy z dnia 13.01.2012 r.

Sąd ustalił, że wnioskodawcy do 29.02.2012 r. przysługiwała renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 719,04 zł do której należało dodać 75% kwoty waloryzacji tj. 53,25 zł.

Odnosząc się do zarzutów wnioskodawcy zawartych w odwołaniu Sąd ustalił, że prawidłowość świadczenia od 1.11.1991 r. była już poddawana kontroli sądowej.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia wskazał także przepis art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Wyrok Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie z dnia 24 lipca 2012 r. wnioskodawca zaskarżył apelacją do Sądu II instancji w której generalnie zakwestionował jako krzywdzący i domagał się przeliczenia renty od 1 listopada 1991 r. z uwagi na błędną decyzję ZUS z dnia 15.02.1992 r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest nieuzasadniona i jako taka podlega oddaleniu.

Zaskarżony wyrok jest trafny i odpowiada prawu.

Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy i dokonał jego oceny pod kątem prawidłowości dokonanej waloryzacji świadczenia wnioskodawcy.

Te ustalenia i ocena prawna sprawy podzielone są przez tut. Sąd Apelacyjny.

Waloryzacja świadczenia wnioskodawcy została przeprowadzona zgodnie z ustawą z dnia 13.01.2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2012 Nr 118) i prawidłowo wyliczono jak to ustala Sąd I instancji jej wysokość na kwotę 772,29 zł.

Wnioskodawca skarży ostatnią decyzję waloryzacyjną w zakresie wysokości świadczenia chociaż zarzuty jego odnoszą się do nieprawidłowego ustalenia wysokości świadczenia uprzednio wydanymi decyzjami w sprawie do decyzji z dnia 15.01.1992 r.

Wnioskodawca zarówno w odwołaniu jak i apelacji zarzuca błąd w decyzji waloryzacyjnej z dnia 15.01.1992 r. mającej wpływ na wydane po niej decyzje waloryzacyjne łącznie z decyzją z dnia 13.03.2012 r.

Zarzuty wnioskodawcy zawarte w apelacji są nieuzasadnione z tego powodu, że w sprawie decyzji z dnia 15.02.1992 r. zapadły prawomocne wyroki które mają moc wiążącą w sprawie.

Sąd I instancji w uzasadnieniu wyroku powołuje się na wyrok Sądu Wojewódzkiego w Rzeszowie z dnia 21.12.1998 r. sygn. akt VU 2926/98 którym między innymi odrzucone zostały odwołania B. S. od decyzji ZUS wydanych w okresie od stycznia 1984 r. do 3.03.1998 r. Wyrokiem zaś z 22.05.1998 r. sygn.. akt VU 1111/98 Sąd Wojewódzki w Rzeszowie oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 3.03.1998 r. i odrzucił odwołanie od decyzji wydanych w okresie od 13.01.1984 r. do 2.03.1998 r.

Wyrok ten na skutek apelacji był poddany kontroli Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, który orzeczeniem z dnia 27.11.1998 r. sygn. akt III AUa 419/98 oddalił apelację wnioskodawcy.

Również wyrokiem z dnia 31.01.2008 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie oddalił odwołanie B. S. od decyzji ZUS z dnia 15.03.1991 r., 15.01.1992 r. i z dnia 15.02.1992 r.

Na skutek apelacji wnioskodawcy od powyższego wyroku Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 28.04.2008 r. III AUa 347/08 uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej decyzji z dnia 15.01.1992 r. i 15.02.1992 r. i odrzucił odwołanie w tym zakresie.

Również prawomocnym postanowieniem z dnia 8.10.2004 r. odrzucono skargę wnioskodawcy o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem z dnia 22 maja 1997 r. przez Sąd Wojewódzki Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Rzeszowie w sprawie VU 1111/98.

Sąd Okręgowy wskazał również inne prawomocne orzeczenia regulujące sprawę wnioskodawcy w tym zakresie.

Podniesienie zatem tych samych zarzutów przez wnioskodawcę w sprawie kolejnej decyzji o waloryzacji świadczenia jest nieuprawnione.

Dodać też należy w związku z zarzutami zawartymi w apelacji, że wysokość świadczenia wnioskodawcy na dzień 1.01.1992 r. została ustalona na kwotę 1.430.855 zł, co wynika z decyzji z dnia 9.04.1992 r. Również decyzją z tej samej daty przeliczono wysokość świadczenia wnioskodawcy od 1.11.1991 r. wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru 96,58%. Nieuprawnione jest zatem żądanie wnioskodawcy przeliczenia renty od 1.11.1991 r.

Z wyżej przytoczonych względów brak jest podstaw faktycznych i prawnych do uwzględnienia odwołania wnioskodawcy, które podlega oddaleniu stosownie do art. 385 kpc.

(...)

1. (...)

2. (...)